

PODZIM VE VOKOVICKÉ

Přišel list, podzim spad, lidé stojí, tíhou sklonění,
a to já mám na podzimu rád, že je ozón sytý
roněním

a v něm ty a já.

Kdože pláče? Stromy? Vzduch? Ač lidé stojí,
vzdalují se od sebe, život a smrt tvoří kruh

a v něm ty a já.

Život a smrt tvoří kruh, ač lidé stojí, vzdalují se od
sebe, proč my ne, to ví jen Bůh, v našich očích
vízum do nebe

a v něm tyjá.